

meget af det; normalt forstår han ret meget, men i dag gør han altså ikke.

Her vil jeg så sige, at EU's mål er at fremme værdier som solidaritet og tolerance. Det hævder hr. Morten Messerschmidt bliver brugt imod os. Men vores mål er at fremme værdier som solidaritet og tolerance, ikke kun internt i Europa, men også i vores forbindelser med den øvrige verden.

At det i artikel 2 understreges, at vores samfund internt er præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd, kan jeg ikke se skulle kunne bruges som afsæt til at angribe vores ytringsfrihed; så har hr. Morten Messerschmidt totalt misforstået begreberne solidaritet og tolerance, og nu skal jeg forklare dem for hr. Messerschmidt.

Solidaritet vil sige, at de europæiske medlemsstater skal være solidariske med hinanden, sådan som i den foregående sag. Det har de nemlig før haft temmelig svært ved.

Tolerance betyder, at vi skal tolerere religiøse forskelle, fordi Europa faktisk i fortiden har haft svært ved lige netop at tolerere religiøse forskelle, hvorfor begrebet tolerance blev indført i slutningen af det 17. århundrede, skal jeg orientere hr. Messerschmidt om.

Helt grundlæggende bygger EU på demokrati og respekt for menneskerettighederne, som det bl.a. kommer til udtryk i medlemslandenes respektive forfatninger. Det gælder også den klassiske frihedsrettighed om adgang til at ytre sig. Lissabontraktaten ændrer selvsagt ikke herved. Derimod tydeliggør Lissabontraktaten netop dette værdigrundlag i Unionstraktatens artikel 2; det er i øvrigt værdier, som allerede findes i det eksisterende traktatgrundlag. Der er således ikke noget traktatmæssigt nyt i dét.

Jeg forstår derfor overhovedet ikke spørgers frygt for, at omverdenen skulle kunne bruge EU's værdigrundlag om solidaritet og tolerance imod os selv, med sigte på at knægte vores ytringsfrihed. Det er et meget, meget fortænkt spørgsmål, som antyder, at hr. Messerschmidt ikke har forstået begreberne solidaritet og tolerance i en europæisk sammenhæng, men det vil jeg meget gerne høre nærmere om.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Messerschmidt har ordet nu.

Kl. 15:10

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, jeg kan bekræfte, at jeg nok ikke på samme måde som udenrigsministeren har forstået begreberne solidaritet og tolerance.

Til gengæld vil jeg da kvittere for, at udenrigsministeren mener, at jeg ofte forstår det, udenrigsministeren siger; man kunne jo næsten driste sig til så at spørge, hvornår det rent faktisk sidst er indtruffet. Jeg har en erindring om, at hver eneste gang man stiller et spørgsmål til udenrigsministeren, så skyldes det, at spørgeren ikke har forstået noget som helst af den verden, vi lever i, men i øvrigt er det nok ikke noget, der gør sig gældende for mig, men snarere for de 178 øvrige medlemmer af Folketinget.

Men jeg vil sige i forhold til solidariteten og tolerancen – og her er jeg glad for, at udenrigsministeren henviser helt tilbage til 1700-tallet og den franske revolution, den går jeg ud fra at der henvises til, hvor man jo startede med at hugge hovederne af kongerne, sådan at man kunne illustrere sin tolerance – at det sådan set lidt er det samme, vi står over for her. Her har Javier Solana bevæget sig rundt i Mellemøsten og har hugget, ikke hoveder af, men har hugget ytringsfriheden midtover og har understreget over for alle sine muslimske kollegaer, både i OIC og i de øvrige forhandlinger og møder med de udenrigsministerielle embedsfolk og udenrigsministrene i den muslimske verden, at vist har man ytringsfrihed i Vesten, og at det er et ukrænkeligt princip lige såvel som pressefriheden, som udenrigsministeren nævnte før, og så begynder man straks at tage forbehold, altså: Men selvfølgelig skal man vise respekt; selvfølgelig skal man være tolerant; selvfølgelig skal man være solidarisk over for alle mulige religiøse hensyn og religiøse følelser.

Jeg vil bare sige, at jeg er meget bekymret over, at det grundlæggende tema for vores udenrigspolitik med den Lissabontraktat, som jeg altså henviser til i spørgsmålet, fremover er, at man skal vise den solidaritet og den tolerance over for alle mulige religiøse følelser. Det er jo netop at sætte alle grundrettighederne, alle frihedsrettighederne på fuldstændig gyngende grund, fordi det fremover bliver Javier Solana eller den nye udenrigsrepræsentant og EU's Ministerråd, som skal afgøre, hvordan man nu bedst muligt i tolerancens og solidaritetens navn kan definere og varetage danske udenrigspolitiske interesser. Jeg har meget svært ved at se, at det